

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 8 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 8 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 01/03/2010

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה
וה"ה: ד. ספיר	א. זמיר	נ. וולך
מ. טיומקין	א. גלעדי	ר. לדיאנסקי
ש. אגמי	ד. להט	א. סולר
		פ. ויסנר
		מ. להבי
		ת. זנדברג

וה"ה:

מ. לייבה, א. בן-שושן, ח. ברקוביץ, מ. גילצר, ע. סלמן, ד. לב, ת. גבריאלי, ח. פיניש, א. כהן, ד. לוטן, א. לוי, ע. וינברג, מ. בנימיני, ג. בן-חורין.

יועצים חיצוניים:
ד"ר אמילי סילברמן
אהוד פסטרנק

רשמה: ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 2 -

על סדר היום:

1. הקצאת מקרקעין.
2. דיוור בר-השגה בתל אביב-יפו.
3. סיכום נתוני תכנית הבחירה.
4. תכנית "השגים" - עידוד והכוונה להשכלה גבוהה בדרום העיר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 3 -

21. הקצאת מקרקעין:

הקצאת מרכז יום לנכים של איל"ן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

מר ויסנר:

ופורים שמח.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בדיון הקודם, בישיבה הקודמת עסקנו בנושא דיור בר-השגה ולא הסתיים. הינו באמצע הדברים ואמרנו שנעצור. את ליטרת הבשר שלכם קיבלתם, אז אתם יכולים להרגע.

מר גלעד:

את מה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ליטרת הבשר- קוראים לזה.

שלום לכולם. היום ה- 1.3.2010, השעה היא כבר 16.15. בישיבה הקודמת עסקנו בנושא דיור בר השגה ואמרנו שנמשיך בו, ואכן כך נעשה. אבל, היות שגם בישיבה הקודמת התחלנו בהקצאת מקרקעין ועצרנו, הפעם אנחנו חוזרים לנושא של הקצאת המקרקעין. אלי לוי גם צריך לעזוב. נסיים אותו ונחזור אחר כך לנושא הבא.

מר אלי לוי:

אנו מביאים לאישור ההנהלה שני נושאים:

הנושא האחד הוא - מרכז יום לנכים איל"ן.

הנהלת העירייה ב- 1.2.2009 אישרה מגרש ברח' לאה בנאות אפקה. במסגרת המקובל בעירייה ולאור הנחיות ראש העירייה לעניין נסיון של שיתוף ציבור בהקצאת מקרקעין, אנחנו אמנם

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 4 -

איתרנו את המגרש הזה והקצינו אותו, ופרסמנו אותו כנדרש, ובמסגרת הפרסומים התקבלו מספר התנגדויות, שנוגעות בעיקר לכמה נושאים. האחד- הבטחות שניתנו בעבר בנאות אפקה, שהמגרש הזה הזה ספציפית ישמש דווקא את תושבי השכונה, ויש מסמך כזה שהוצא בזמנו על ידי ראש העירייה הקודם, שאמר שהוא ישמש כמרכז קהילתי, ספריה ושימושים כאלה.

מר ויסנר:

מי זה ראש העירייה הקודם?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

רוני מילוא. הקודם זה אחד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

במוצאי שבת הייתי במסיבת פורים, ועלה שם אמן ואמר- אני מבדך את ראש העיר רוני מילוא. 11 שנה עברו מאז.

גב' אגמי:

הוא אחר כך הוא התנצל.

מר אלי לוי:

במסגרת הפגישות האלה היו פגישות של תושבים. במסגרת שמיעת ההתנגדויות התקיימו ישיבות של התושבים, של נציגי התושבים גם עם מינהל ההנדסה וגם עם ועדת היגוי של רובע צפון- מזרח, על מנת להגיע לאיזושהי הסכמה לגבי מגרש באזור הזה. בסופו של דבר אותר מגרש ברח' פנחס רוזן פינת דבורה הנביאה, לא בדיוק בפניה אלא טיפה לכיוון רח' אריה דיסנצ'יק, מגרש של 2 דונם שגם מתאים לסביבה, ויש הסכמה עם כל התושבים לגבי הפתרון הזה, באופן כזה שהמגרש ברח' לאה ישמש בעתיד כאינוונטאר לצרכי התושבים לשימושים של ספריה, מרכז קהילתי, כל הצרכים שחסרים בשכונת נאות אפקה.

מר לדיאנסקי:

נאות אפקה ב'.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 5 -

מר אלי לוי:

והאמת היא שבנאות אפקה אין הרבה מתקנים ציבוריים שמשמשים את האוכלוסיה המקומית. לכן שתפנו את הציבור בעניין הזה ומצאנו לנכון להקצות את המגרש ברח' פנחס רוזן, ששטחו כ-2 דונם, והוא יוקם על ידי איל"ן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

טוב.

מר להט:

איפה בדיוק נמצא המגרש הזה?

מר אלי לוי:

פנחס רוזן פינת דבורה הנביאה. בפינה יש מגרש מגורים, מזרחית אליו יש מגרש חום גדול, שאנו נותנים בו חצי. פה היתה הפלישה של אביטן- אם אתה זוכר. 2 דונם יפים, ממוקם במקום נכון.

מר ויסנר:

אני רוצה לשאול, וזו לא שאלה, זו תהיה. אני חושב שבמיוחד לאור העובדה שזה שייך לאיל"ן, עצם הרעיון שבהתחלה מפרסמים, אחרי זה שומעים את וועדי השכונות, אחר כך מחליטים להקצות את זה בפינה אחרת של השכונה, ומי קבע שמחר בבוקר הפינה הזאת היא יותר טובה? מה ההבדל בין הפינה הזאת לפינה הזאת? ואם מראש ידעת שהפינה הזאת היא לא טובה, למה פרסמת את הפינה הזאת? אני חושב שאם זה מגרש שהוא מגרש ציבורי ואם זה איל"ן, אני לא חושב שיש בכלל מקום לתהיה ולבוא ולחשוב למה זה לא מתאים שם. ואז אתה אומר לי- וועדי השכונה, שני הוועדים, או שדורון אמר לי- החליטו להעביר את זה לפינה הזאת. למה?

מר אלי לוי:

אני אסביר לך: ראשית יש תהליך שאושר במועצת העירייה, הוכרז על ידי משרד הפנים לאיתור שטחים. כלומר, העירייה מאתרת שטח, מפרסמת בעתון, ואז מגיע שלב ההתנגדויות ושומעים אותו. אין דרך הפוכה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 6 -

מר ויסנר:

בשלב ההתנגדויות היו חברי מועצה?

מר אלי לוי:

יש ועדת התנגדויות שמותנה בדין, על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים.

קריאה:

מדובר על הקצאת מקרקעין.

מר אלי לוי:

בהקצאת מקרקעין יש נוהל שהוכרו על ידי משרד הפנים, שמינה את ועדת הקצאות ומינה גם את ועדת המשנה- ועדת חריגים, כשוועדת החריגים שומעת את ההתנגדויות. בהתאם לכך הנושא מובא למועצת העירייה אחרי החלטת ועדת חריגים. מכיוון שפה קיימנו את התהליך, שמענו את ההתנגדויות והגענו בסופו של דבר לפשרה, אנו חושבים שזה נכון להביא זאת מחדש להנהלה.

מר גלעדי:

יש ועדת התנגדויות להקצאת מקרקעין. זה דבר שונה.

מר אלי לוי:

יש נוהל שאושר על ידי משרד הפנים.

שאלה:

מי חבר בוועדה?

מר אלי לוי:

היעודים והשימושים נקבעים בתב"ע.

מר ספיר:

אפשר להסביר?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)**

- 7 -

היתה הקצאת קרקע, רצו להקצות את הקרקע במגרש גדול מאוד בתחום נאות אפקה ב'. הנושא הזה פורסם, ובמקביל לכך, לאחר שהוא פורסם- פנו אלי וועדי השכונות ומינהלת הרובע ואמרו- ההקצאה היא לא נכונה כי המגרש הוא מגרש גדול, ויש חובה לתכנן אותו בצורה מושכלת ולא לתכנן אותו ולשים בו ייעוד מסוים ולא לשלב אותו עם כל היעודים במסגרת התכנון הכולל של המגרש. ישבנו עם הצוותים, הזמנתי אלי את הרובע, הזמנתי אלי את וועדי השכונות, הזמנתי אלי את הצוותים המקצועיים, ישבנו, הגענו למסקנה שאכן יש הצדקה במה שהם אומרים. אמרנו, או.קיי, אז בואו תציעו הצעה חילופית במרחב הזה כדי שלא ייוצר מצב שהשימוש הזה לא יהיה.

מר ויסנר:

אם היית אומר מראש שאתה טיפלת בזה, הינו מבינים אחרת.

מר ספיר:

ואז ישבנו, אחרי חודש וחצי חודשיים הם חזרו, הציעו את ההצעה הזאת שמקובלת גם על ועד השכונה הזה וגם על ועד השכונה הזה וגם על מינהלת הרובע. זה לא אומר שלא יהיו התנגדויות, אבל לפחות על וועדי השכונה זה מקובל, ועם זה אנחנו רוצים ללכת קדימה, אני חושב שזה רעיון נכון, ולהשאיר את המגרש הגדול לתכנון כולל, ולא לפרוס פרוסה שאחרי זה תכשיל כל תכנון של כל המגרש.

מר אלי לוי:

במסגרת הזאת, בכל פרסום שמבוצע, אנו רושמים שכל אחד יכול להגיש התנגדויות.

מר לדיאנסקי:

מתי המועד האחרון להגשת ההתנגדויות?

מר אלי לוי:

היה מזמן. בדרך כלל ניתן מועד של 45 יום להגיש התנגדות- ממועד הפרסום בעתון. קיבלנו מכתב אחד, דנו בו בוועדה והחלטנו להעלות אותו באמת לדיון. בשה"כ כשמאתרים מגרש יש וועדה מקצועית שמחפשת, מאתרת, ואחרי זה מביאים את זה להנהלה. אל תשכחו, אנו מביאים את זה להנהלה, ההנהלה מאשרת ואנו מפרסמים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 8 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש עוד מישהו שלא הבין?

מר ויסנר:

ברגע שדורון הסביר לנו שהוא ניהל את זה, זה ברור לנו.

מר לוי:

האם זה בסדר רק בגלל שהוא ניהל את זה, או שזה בסדר שגם המקצוענים מביאים?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

בזה אתה אומר שהוא לא מקצוען?

מר אלי לוי:

לא אמרתי שלא, אמרתי המקצוענים- שזה תפקידם.

מר להט:

לא המקצוענים, אנשי המקצוע.

מר אלי לוי:

הנושא השני הוא- הקצאת שטח חלופי לבית כנסת "תפארת יוסף" בנווה שרת:
גם סוגיה רבת שנים שהעירייה הבטיחה לפנות את בית הכנסת שנמצא בתוך נווה שרת, בתוך
מגרש למגורים, בתוך הקהילה החרדית. במסגרת הדיונים אנו הבטחנו להם לפני כ-20 שנה
להעביר אותם לבית כנסת במקום אחר, הדבר הזה לא יצא לפועל מכיוון שהיתה בעיה של איתור
מגרש. הגענו להסכמה עם המינהל שהוא יעביר לנו מגרש ברח' הצנחנים 7 וחלק ממנו אנו נקצה
לבית הכנסת, כאשר מימון ההקמה ייעשה בחלקו הגדול על ידי מינהל מקרקעי ישראל, שהוא
מפנה את בית הכנסת הזה ממגרשו, והמגרש הציבורי יוקצה לבית הכנסת.

מר וולך:

מה יקרה במגרש שאתה מפנה אותו?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 9 -

מר אלי לוי:

המגרש מיועד למגורים ועליו קיימים כבר בנייני מגורים, הוא רק נופל באמצע בין שני בניינים ומהווה מטריד לתושבים שם.

מר וולנד:

גם לקהילה החרדית?

מר אלי לוי:

הוא חלק ממגרש בנוי, לא צריך לבנות אותו.

מר ויסנר:

בית הכנסת מהווה מטריד לקהילה החרדית!!
המקצוענים ליוו את זה.
מזל טוב.

מר אלי לוי:

בשעה טובה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כולם מרוצים?
גם אלי לוי מרוצה?
אתה מרוצה?

מר אלי לוי:

כן. תודה.
אני מנסה לקדם את הנושא 20 שנה.

מר גלעדי:

לפני שאלי לוי עוזב אפשר לברך אותו על ההשג בנושא של,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 10 -

מר אלי לוי:

זה עוד לא נגמר.

מר גלעד:

בנושא של המכרז ברמז-ארלוזורוב..

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בנושא של רמז ארלוזורוב. עוד לא הגענו לנושא של השוק הסיטונאי, לזה נגיע בקרוב.

מר גלעד:

זה אחר כך.

עכשיו מדובר על ההישג ברמז ארלוזורוב.

מר אלי לוי:

אני מקווה שב-21 בחודש זה יגיע למועצה ואתם תאשרו את זה.

מר גלעד:

זה נותן לנו אפשרות להשקיע בהרבה מאוד פרויקטים אחרים בעיר.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

לזה זה מיועד.

מר ויסנר:

למרות שזה צריך לעשות סיבוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בנוסף לזה, קיבלנו היום פסק של ועדת ערר של היכל התרבות, שמאשרת שהרישוי של היכל התרבות פתוח,

מר להט:

הפסק דחה את הערר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 11 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא קיבל את טענותי ודחה את הערר, דבר דבור על אופניו, ואפשר להתחיל לשפץ את היכל התרבות סוף סוף.

מר להט:

חכה, אם לא יגישו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

וגם אם יגישו, אפשר לשפץ, אף אחד לא יתן שם צו על תנאי.

מר ספיר:

קראת את זה?
זה נומק יפה מאוד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בזבזנו הרבה זמן על פסק הזוי של ועדת הערר. גם אז אמרתי את זה. אמרתי גם שאילו הינו הולכים הינו זוכים, אבל לא רציתי ציבורית ללכת לבית המשפט על ערעור על הדבר הזה, ופסק הדין הזה רק מוכיח שצדקנו.

החלטה: הקצאות מקרקעין:

הקצאת מרכז יום לנכים של איל"ן- מאו ש ר.

הקצאת שטח חלופי לבית כנסת "תפארת יוסף" בנווה שרת- מאו ש ר.

22. דיוור בר השגה:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנו עוברים לנושא של דיוור בר-השגה, ותאמינו לי שאני לא זוכר איפה הפסקנו.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

סיימנו את המצגת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 12 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

והינו באמצע הדיבור? באמצע הדיון?

מר גלעדי:

סיימנו ואמרנו שלא נסכם היות שראש העיר היה אמור לצאת מוקדם.
הקריטריונים כפי שהוצעו- הוצגו, ונשאר מספר דברים פתוחים:
א. איך אנו רואים את הנושא בהמשך הדרך.

גב' להבי:

הקריטריונים לא אושרו.

מר גלעדי:

לא אמרתי שאושרו. ראית בעתון.

גב' להבי:

בעתון ראיתי שהקריטריונים אושרו והוסכמו.

מר לדיאנסקי:

לכל ישיבה את באה עם קטע העתון הרלבנטי. באת עם הקטע של פאר.

מר סולר:

זה אותו עתון.

גב' להבי:

זה אותו עתונאי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רואה שהתקנאת בה בתחילת הקדנציה ואתה מחליף אותה עכשיו?

מר גלעדי:

את מי?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 13 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את מיטל.

מר גלעדי:

ממש לא. עובדה, בעתון "גלובס" העברנו את זה אליך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני שמח שהארתם את עיני.

מר גלעדי:

למעשה דיברנו על הקריטריונים כפי שהוצגו, ואמרנו שיש צורך לגבש וועדת המשך לגיבוש סופי של הקריטריונים והטמעת הנושא בתהליכים העירוניים. יש מספר נקודות שנשארו פתוחות לדיון נוסף- שאמור להיות בוועדה והם:
מבחינת הנושא של ילידי העיר- כן או לא.
יוצאי צבא- כן או לא. כלומר, אני מדבר על עדיפות.
גודל הדירות.
נדמה לי שאלה הנושאים שנשארו אז פתוחים, אם אני לא טועה.

גב' אמילי סילברמן:

יש כאן רשימה של נושאים.

מר גלעדי:

והחברה מבין החברות העירוניות שאמורה ללוות את הנושא מבחינת נושא ההטמעה מול התהליך הזה, במסגרת הנושא העירוני, שזה גוף שעיריית תל-אביב אמורה בסופו של דבר להקצות לאחת מהחברות, כדי שהיא תלווה את כל התכנית של דיור בר השגה.
הקריטריונים, מיטל, נסקרו על ידי הצוותים המקצועיים, וצינתי את השאלות שנשארו פתוחות. מה שסוכם זה להקים צוות המשך.

גב' להבי:

אני רוצה להתייחס לקריטריונים:

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 14 -

אני מאוד בעד הקריטריונים של משפחות בעלות ילדים, אני חושבת שזה המקום שצריך לחזק אותו,

מר זמיר:

אני לא מסכים אתך.

גב' להבי:

אני אומרת את דעתי.

זה השלב שבו משפחה מתמקמת בצורה מהותית בעיר, ומוסדות החינוך וכל הדבר הזה מאוד מאוד חשוב.

אני לא היתי רוצה שזה ילך רק למשפחות נורמטיביות, אני חושבת שצריך לתת גם לחד הוריות.

מר גלעד:

חד הורית זה משפחה. זה משפחה לכל דבר ועניין, לפי חוק.

גב' להבי:

מאיך שהדברים הוצגו. אין בעיה, אין בינינו מחלוקת.

מר זמיר:

מבחינתנו היום חד מיני זה משפחה לכל דבר?

גב' להבי:

לכל סוגי המשפחות בעלות הילדים, אם זה הורה מתפקד אחד, שני הורים, אלמן, חד הורי, הומו, לא אכפת לי, כל הסוגים.

אני כן חושבת שצריך לתת בקריטריונים עדיפות לילידי העיר. גם אם יליד העיר גר בעיר 3 שנים, אבל ילידי העיר, ושמשפחתם בעיר- זה גם כן איזשהו מימד נוסף לקריטריון, כי אני חושבת שאנו צריכים, ככל הניתן, לאפשר להמשיך, כמו שיש בן ממשך במושב או עדיפות למקומיים. אלה הם שני הדברים המרכזיים.

ואני לא הבנתי את המכפילים האלה של 69% בדרום העיר, אם אתה יכול להסביר לי. אני לא הבנתי את מה שתואר כמכפילים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 15 -

מר גלעד:

אני לא יודע מה המכפילים. מה שכתוב פה בקריטריונים, לא מה שכתוב בעתון. בעתון היא עשתה מישמש אחד שלם.

גב' להבי:

במקום לקרוא את הקריטריונים קראתי את העתון.

מר גלעד:

אז אל תקראי את העתון.

גב' אגמי:

לא הבנתי את הנושא של חד הוריות. מה זה משפחות?

מר גלעד:

חד הוריות זה משפחה לכל דבר.

גב' להבי:

אני רוצה לייחד, לגבי שרות בצבא או שרות לאומי, למעט ביפו. ביפו אנו צריכים לתת עדיפות לאוכלוסיה הערבית.

מר גלעד:

ליפו יש וועדה נפרדת.

גב' להבי:

ועדה נפרדת, וכל עוד ברור לנו שיפו והאוכלוסיה הערבית הם בנפרד.

מר להט:

אני רוצה להבין ב-BASIC, ותסלחו לי שאני שואל שאלות: איך מממנים את הפרוייקט הזה? איך אנו מממנים את זה? ממה?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 16 -

מר לייבה-מנכ"ל העירייה:

הסבירו את זה במצגת.

מר להט:

אני לא הבנתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני אסביר לך:

אין דרך אחת, זה יכול להיות בכל מיני צורות. זה יכול להיות במסגרת זו שאתה לוקח מגרש עירוני ואומר- אני מקצה אותו לדיור בר השגה. באותו רגע הקצית אותו, קבעת כמה אתה מוכן לבנות עליו, ומרגע זה מימנת אותו. מימנת אותו מפני שברגע שקבעת שאתה בונה דיור בר השגה, אתה לא ממקסם את ההכנסה.

דבר שני: אתה יכול לקבוע קביעה שאומרת שבאזור מסוים יש לך 150% בנייה, אתה מוכן לתת 200% שבמסגרתו 75% יהיה דיור בר השגה, כדי שיהיה כדאי. אתה יכול לקבוע כל מיני קריטריונים שהם תהליכי המימון.

מר להט:

לכן אני שואל: האם בעקרון העירייה הולכת למימון פיזי או רק בנושא של עידוד הנושא על ידי הקלות?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

העירייה בינתיים מקיימת דיונים. מחר בבוקר אתה תגיע לפה ותגיד, רבותי, מה אתם מבלבלים את המוח? מה אתם מתעסקים לי באחוזים ומה אתם מתעסקים לי בדיור? אתם רוצים לממן דיור בר-השגה, תסבסדו 1,000 משפחות שאנחנו נגדיר את הקריטריונים שאנחנו רוצים שהם יגורו אצלנו, ובואו ניתן לכל אחד מהם 10,000 דולר בשנה, 1,000 דולר לחודש שכר דירה, שיוכלו לגור בתל-אביב. זאת הצעה שאני, אם אתה תציע אותה- אין לי ברירה, אני צריך לדון בה. אני יכול לחשוב שהיא לא טובה אבל אני חייב לדון בה.

מר להט:

יש לי תחושה שזו תהיה התשובה שלך.
אבל לא זו היתה השאלה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 17 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זאת היתה השאלה, אולי לזה לא התכוונת. שאלת איך מממנים?

מר להט:

לא. כיוון שזו שאלה כלכלית, אני שואל- האם במסגרת העבודה הזאת מישהו בדק האם זה בכלל כלכלי? האם זה רנטבילי? כי שלא נהיה במצב שאנו מדברים פה על דבר, כשההצעה היא מאוד נחמדה אבל היא בלתי אפשרית.

מר אהוד פסטרנק:

דברנו על זה בפעם הקודמת. קבענו מכפילים שהם צריכים גם להבטיח וגם לפתות את היוזמים.

מר להט:

אני שואל, האם זה מספיק להערכתכם?

מר אהוד פסטרנק:

להערכתנו כן.

מר להט:

להערכתכם, במה שאנו ניתן להם?

גב' תמי גבריאלי:

בתנאים האלה. וגם אמרנו שזה לא יביא להיקפים מאוד גדולים של דירות שייבנו.

מר אהוד פסטרנק:

לפי הערכתנו, בנייתו הכלכלי שאני עשיתי אותו, התנאים האלה הם מספיקים כדי ליצור דיור בר השגה. אני הבנתי שהשאלה לגבי מימון היא, כי יהיה איזשהו מגנון, שצריך להחליט מי זה האנשים ולהפנות אותם וכל מיני דברים מהסוג הזה, ולזה צריך תקציב, אבל זה לא לבנות את הדירות. הדירות תיבנה על ידי השוק.

מר גלעדי:

אתה מדבר על אדמיניסטרציה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 18 -

מר אהוד פסטרנק:

נכון.

מר להט:

הנושא בסופו של דבר הוא נושא מורכב.

מר חזי ברקוביץ:

יש מנגנון מייצר את הדירות האלה ויש מנגנון שמחלק. המנגנון שמייצר הוא כרגע מנגנון וולנטארי. אין חקיקה שיכולה לבוא ליזם ולהגיד- אנחנו מפקיעים לך מהחלקה לטובת בר השגה, זה לא קיים כרגע בחוק. ניסינו כרגע לדחוף את זה ולא קיבלנו יותר מידי אהדה. כלומר, המדינה אמרה- בר השגה זה חשוב, כתבו את זה אפילו בתמ"א 35, אבל בחקיקה היא לא צועדת בשום כיוון בכיוון הזה. אז כרגע הכל וולנטרי, ונקרא לזה מנגנון הייצור.

מר גלעדי:

אנחנו מעודדים את היזמים על ידי תוספת אחוזי בנייה.

מר חזי ברקוביץ:

רק בהסכמה אתה תקבל את הדירות האלה.
מצד אחר אתה בונה מנגנון עם קריטריונים לחלוקה- מי מקבל ומה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל מצד שני אני מזכיר לכולם, ואני יודע שאני מתפרץ ואני יודע שאני אגיד כאן אולי דבר: רבותי, הסיפור לפתור את כל הבעיות באמצעות אחוזי בנייה הוא סיפור שהוא לא רציני, והוא לא נכון בתפיסת העולם. אי אפשר- רעידות אדמה- אחוזי בנייה, שיפוף בתים-אחוזי בנייה, דיור בר השגה- אחוזי בנייה. זה לא עובד כך, כך לא מתכננים ערים.

מר להט:

לכן אני שואל את השאלה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 19 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ולכן אמרתי שהדבר הזה באמת בעייתי בהיבט הזה. אמרתי, ואת זה לא אמרתי כי לא שאלת את השאלה הזאת, שאלת איך מממנים אז אמרתי לך איך מממנים. אבל לצורך העניין הצבת את הבעייתיות של מה שנקרא- ניתן 100%. כל דבר כל הזמן נותנים. כולם פה, זה נהדר לתת לכולם. זה כמו העניין- ניתן להם את ה- 222%. אגב, הפסידו במשפט, מי שלא קרא.

מר להט:

היום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בשערורייה שרבתם עליה בוועדת בניין ערים.

מר להט:

בסומייל. בית המשפט דחה אותו לחלוטין. את תגיר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כל אחד נותן אחוזים.

גב' להבי:

מה מונע מאתנו במקרה של גני-שפירא, לקחת פרוייקט כמו גני שפירא, להוציא אותו למכרז, כשזו אדמה שלנו, ולקבוע מנגנון שמצד אחד קובע את המחיר, ואני מדברת עכשיו על מנגנון היצור, לא על מנגנון החלוקה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

על אדמה שלנו- אין לנו בעיה.

גב' להבי:

בואו נקח אדמה שלנו, ונשאל רק לגבי האדמה שלנו- מה המנגנון באדמה שלנו, לפני שאנו הולכים למקום אחר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 20 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו עכשיו דנים על המנגנונים?

גב' לחבי:

לא חלוקה. מנגנון ייצור. חזי הפריד בין מנגנון ייצור למנגנון חלוקה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אין לנו מנגנון שהחלטנו עליו, אנחנו עכשיו דנים בעניין. רשאית וועדת בניין ערים של עיריית תל-אביב להחליט על הקרקע של עיריית תל-אביב, איזה תמהיל של דירות היא נותנת לצורך העניין. במקביל יש מנגנון אחר שדובר עליו- מי מקבל מה וכמה, והוא- איזה אזרחים רשאים לקבל את הדירות ובאיזה תנאים. זה דבר אחר.

גב' לחבי:

אני רוצה לחדד.

מנגנון שהיצור של גני שפירא לעניות דעתי, מצד אחד כשאנו יוצאים למכרז לאותו יצרן שייצר לנו את הדירות.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

דבר אחד נעשה, נכתיב לו מחיר, זה הכל. וגודל דירה דרך התביע.

גב' לחבי:

נכתיב לו מחיר מחירון.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

זהו. בזה נגמר העניין. זה כל המנגנון.

גב' לחבי:

ואז נראה כמה הוא נותן לנו.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

יכול להיות שהוא יגיד, אם זה המחיר אני נותן לך 0, וזה הסבסוד.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 21 -

גב' להבי:

או תשלם לי אפילו, תאורטית.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

או תשלם לי.

מר לדיאנסקי:

אני רוצה לשאול שאלה בהקשר קצת שונה:
חלק מהדירות האלה, כפי שאני מבין, יועדו לאוכלוסיות שהן מה שנקרא- ידן לא משגת לקנות
דירות במחיר השוק, יש להן איזושהי בעיה כלכלית כזו או אחרת, ואתה רוצה להשאיר אותן
בעיר. יש תשלומים כמו ארנונה, כמו אחזקה.

מר אהוד פסטרנק:

אנחנו הנחנו שאת זה המשפחה ממשיכה לשלם. הדבר היחיד שהיא לא משלמת זה שכר דירה
והשקעות במבנה.

מר לדיאנסקי:

מבחינת הנחת היסוד, כשאתה מביא משפחה שהיכולת הכלכלית שלה היא מוגבלת ואתה נותן לה
סיוע בשכר דירה, ואחר כך היא צריכה לשלם מאות או אלפי שח'.

מר אהוד פסטרנק:

הנחנו הנחה לגבי יכולת התשלום שלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא מבין למה אתה מעלה את נושא הארנונה.

מר לדיאנסקי:

לא רק הארנונה, גם אחזקות הבניין. אתה מביא משפחה שהיא לא מסוגלת לשלם את מחיר השוק,
ודורשים ממנה עבור אחזקות המבנה או דמי ניהול, מאות או אלפי שח'. מדובר בבניין חדש, עם
שרותים כאלה ואחרים, ואז משפחה נדרשת לשלם על דירה של 70 מ"ר, 1,200-1,300 שח'.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 22 -

מר אהוד פסטרנק:

לא. אני רוצה להסביר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

איפה משלמים על דירה 1,200 שח' דמי ניהול?
זה לא אקירוב.

מר גלעדי:

הוא מדבר, כולל ארנונה, כולל הכל.

מר אהוד פסטרנק:

המשפחה צריכה לשלם את הארנונה וצריכה לשלם את החשמל שלה,

מר לדיאנסקי:

לא החשמל, דמי הניהול.

מר אהוד פסטרנק:

והיא צריכה לשלם את חשבון המים שלה וכו'. המשפחה, במסגרת הפיצוי על שכר הדירה המופחת, לא צריכה לשלם את ההשקעות שצריך לבצע בנכס ושבעלים בנכס מבצע אותם, כמו שמירה על תיקונים במבנה, חידוש של המבנה ודברים כאלה ואחרים. את כל הדברים האלה הנחנו- שצריך המשכיר שהוא היזם- לשאת בהם, ובתמורה הוא מקבל את הפיצוי. הפיצוי הביא בחשבון גם את ההוצאות השוטפות האלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה כמו עם התמיכות שלנו. אני יוצא מתוך הנחה שכולם ישלמו את הכל, ואנו קובעים כמה תמיכה נותנים. אותו דבר זה עם דיור בר השגה. משפחה שנכנסת לדיור בר-השגה צריכה לשלם, כמו כל משפחה, את הכל, ואנחנו רואים מהו הסבסוד שנתנו להם, האם הסבסוד הוא בשכר הדירה או הסבסוד הוא ברכישת הדירה. ברגע שאני נותן לבן-אדם גם סבסוד בשכר דירה וגם סבסוד בארנונה וגם סבסוד בועד הבית וגם סבסוד בזה, אני מאבד את השליטה על מהו הסבסוד באמת. למרות שיש לי כבר היום מחוי"ג שיודע לעשות 1,2,3 ולחבר את הכל ביחד, אני אומר- הוא ישלם את הכל ואני יודע מה רמת הסבסוד. זה כמו שאמרתי, אתה יודע כמה אתה משלם, והכל

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 23 -

בסדר, ונניח שעיריית תל-אביב אומרת- עוזרים לך בשכר דירה של 300 דולר לחודש, אז אני יודע בכמה עזרתי, וכל היתר אתה משלם כרגיל. אתה משלם ארנונה וכו' וכו'. עכשיו אתה תבוא ותגיד לי, אנחנו לא רוצים לתת לאנשים כסף מזומן, אבל בוא ניתן להם הנחה בארנונה והנחה בזה והנחה בזה, זה הכל כסף מזומן, זה בדיוק אותו דבר. לכן אנחנו לא עוסקים בזה, אנחנו עוסקים בסבסוד עצמו, של מהו הסבסוד שיגדיר מהו דיור בר השגה לצורך העניין, ואז לא מאבדים את הכיוון.

מר סולר:

שאלה לפסטרנק.

כפי שאני רואה, יש כאן איזושהו חיתוך קריטריונים, ויש לי אחרי זה להעיר משהו על קריטריונים, ואני חושב שגם לאסף. אני חושב שיש כאן מצד אחד קהל מסוים שיבקש את הדירות, ומצד שני אני מניח שבהערכה הכלכלית יש איזושהי הערכה של – מהו ההיצע בעצם שכן נוכל לייצר בפועל. השאלה היא איך עומד המחיר, שיווי המשקל של הקהל המבקש מול ההיצע שיהיה לנו, מול המחיר שבפועל בעצם יילקח. אני בטוח שאותו מחיר הוא נמוך מהשוק, השאלה היא בכמה.

מר אהוד פסטרנק:

אני אתן תשובה.

המחיר של שכר הדירה נקבע על הנחות אפריוריות שקובעות מה יכולת התשלום של המשפחה, ואנחנו קבענו שיכולת התשלום של המשפחה היא 25% מההכנסה הפנויה של המשפחה לשכר דירה וכשליש מההכנסה הפנויה למשכנתא, לדיור בבעלות. כאשר אתה בודק מה שקורה בפועל, אתה רואה- על פי הנתונים של משרד השיכון, שהשליש הוא פחות או יותר העומס השכיח של משפחה בעלת הכנסה ממוצעת שקונה את הדירה הראשונה. זה מה שהנחנו, וזה מה שקבע את גובה שכר הדירה, במקום כמו גני שפירא.

מר סולר:

את זה הבנתי.

מר אהוד פסטרנק:

בצד השני בדקנו מה ההכנסות שיהיו כתוצאה משכר הדירה הזה לבעל הנכס, ליזם הפרטי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 24 -

מר סולר:

את זה הבנתי.

מר אהוד פסטרנק:

וההכנסות שנובעות מזה שהוא ימכור את הדירה. ואת ההפרש, שאם לא נכסה עליו הוא לא יתן דיוור בהישג יד, כי כמו שנאמר- זה וולנטרי, זה בצורה של מנגנון פיצוי.

מר סולר:

זה ברור. את כל מה שאמרת, הבנתי לגמרי. השאלה שלי היא בהיבט אחר לחלוטין. לא בתור יזם, בתור ציבור, אני כאדם שרוצה לשכור דירה עכשיו או לקנות דירה.

מר אהוד פסטרנק:

אתה שואל אותי כמה דירות כאלה יהיו?

מר סולר:

לא. את זה אי אפשר לדעת. השאלה היא- לפי ההערכה שלך, איפה המחיר שיילקח אמור פחות או יותר לעמוד מול המחיר שזה יעלה לי בלי הדיוור בר-השגה.

מר אהוד פסטרנק:

אתה שואל בכמה זה מסובסד?

מר סולר:

מה שווה הסבסוד.

מר אהוד פסטרנק:

אם אני סופר נכון, בסביבות 50%.

גב' חדווה פיניש:

בין 5,000-6,000 שח' ל-3,000 שח'.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)**

- 25 -

מר סולר:

ואם אתה לוקח את החיתוך, שהרי בעצם יש קהל מסוים שיכול להגיע לזה.

מר אהוד פסטרנק:

ההנחה היא שקהל היעד הוא לא נצרך אלא הוא קהל יעד שמרוויח ויכול לשלם.

מר סולר:

אבל כשקהל היעד הוא מוגבל, כמו שכאן, אתה מוריד בעצם את קהל היעד שיכול לגשת לאותו מכרז, הזדמנות, אני לא יודע איך לקרוא לזה, ומצד שני יש לך איזושהו חיתוך מסוים - שהוא רק הערכה כרגע, שגם אנחנו לא יודעים בשום דרך להעריך, אלא של איזושהו היצע של כמות של פרויקטים כאלה שיהיו לנו, שנוכל להוציא לציבור. אז אני מניח שהמחיר, גם אם לא היית מגביל אותו, הוא היה נמוך מהמחיר היום, כי אם רק בן אדם שהוא משפחה עם ילדים בבית ספר, ועם הכנסה מסוימת,

מר אהוד פסטרנק:

אתה שואל אותי שאלה שאני לא יודע לתת עליה תשובה. אתה שואל אותי מה גמישות הביקוש, כלומר, האם כתוצאה מזה שיש דיור בר-השגה מסובסד בשוק, הוא משפיע על מחיר השוק של שכר הדירה. אני מניח שכן אבל אני לא יודע לחשב את זה. בכל מקרה, הכמויות הן לא כאלה שזה יכול להשפיע באופן דרמטי.

גב' להבי:

אני מניחה שגם המכירה של רמז- ארלוזורוב השבוע משפיעה על מחירי השוק, ואני מניחה שגם מחירי השוק הסיטונאי ישפיעו על השוק.

מר גלעדי:

כלומר, הלבטים שלך הם שמחירי הדיור בר-השגה ישפיעו על מחירי השוק?

מר סולר:

מה שאני אומר זה כך: אם היה פרויקט כזה כפי שאנו הולכים אליו כרגע בלי FIX PRICE, אבל הינו קובעים שרק אלה ואלה ואלה יכולים להגיש מועמדות לשכור את הדירות האלה, והינו

פרוטוקול ישיבת הנחלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 26 -

נותנים כך וכך יחידות דיור, כמו שפחות או יותר אפשר להעריך, כן היתה כאן איזושהי הערכה באופן כללי, המחיר שהיו משלמים היה שונה מהמחיר שהיום כל אחד יכול לגשת לכל דירה בעיר. זה דירות מסוימות וזה קהל יעד מסוים.

גב' אמילי סילברמן:

לא. כי אנו מניחים שיש הרבה יותר דורשים וזכאים מאשר היצע הדירות.

מר סולר:

קיבלתי תשובה.

מר גלעדי:

הכוונה היא שבסופו של דבר המחיר של זה גם ישפיע במקרו על הנושא של היצע הדירות בעיר.

מר סולר:

כי אתה משנה את ההיצע. זו היתה השאלה שאליה רציתי להגיע, אבל הם אומרים שבטווח הקצר זה כרגע לא ישנה.

מר גלעדי:

בסדר, אבל אנחנו מסתכלים על טווח ארוך.

מר זמיר:

אני רוצה להתייחס ממש בקצרה. הערותי:
תל-אביב היא עיר שאנו שואפים לעשות אותה המרכז של ישראל, המרכז המסחרי, המרכז התרבותי,

מר להט:

זה לא שאנחנו שואפים, היא כזאת.

מר זמיר:

מבחינתי היא של כולם, ואני מאוד לא אוהב, למרות שזה מאוד יפה להגיד, את ההתנייה הזאת של ילידי העיר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 27 -

מר גלעדי:

נדון בזה.

מר זמיר:

אני אומר לך את דעתי. אני חושב שתל-אביב היא עיר שכולם צריכים לגור בה, ואתה לא צריך לתת הקלות למי שנולד בה.

מר גלעדי:

זה משהו שאנו נדון בו.

מר זמיר:

אני אומר את דעתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא אומר את דעתי - שלא צריך לתת עדיפות ליליד העיר.

מר ויסנר:

למה בקיבוץ נותנים לקיבוצניקים?

מר זמיר:

אני לא קיבוצניק.

אני גם עשיתי צבא וגם עשיתי שרות קבע, ואני לא בטוח שדרך המנגנון של דיור בר-השגה זה המקום שדרכו אנחנו צריכים לקבוע ולחנך-מי מקבל עדיפות, אם הוא עשה ככה, אם הוא עשה ככה. זו דעתי, אפשר לקבל אותה, אפשר לא.
והדבר השלישי והאחרון, שכמוכן נוגע לי יותר מכל: תל-אביב היא העיר עם מספר הסטודנטים הגבוה ביותר בישראל, היא העיר עם מספר הרווקים הגבוה ביותר בישראל והרווקות הגבוה ביותר בישראל, ומשחררי הצבא הגבוה ביותר בישראל, ואיזו אמירה אנו אומרים כלפי האוכלוסיה הזאת, שמהווה אחוז מאוד מאוד מאוד גבוה במרכז העיר,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תתחתנו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 28 -

מר זמיר:

ותולידו. פרו ורבו.

גב' להבי:

אני רק רוצה לומר לך שיש 1,300 יחידות דיור בבנייה לסטודנטים ברמת אביב.

מר גלעדי:

קודם כל הנתונים שאתה אומר הם נתונים שאתה מגזים בהם כלפי מעלה.

מר זמיר:

לא אמרתי אף נתון. אמרתי שיש פה הכי הרבה סטודנטים והכי הרבה רווקים והכי הרבה רווקות, לא אמרתי מספר. זה נכון. תבדוק אותי. אני רק אומר שכאשר התחלתם לעשות את הדו"ח הזה, למיטב ידיעתי, היתה תופעה בזמנו של הגירה שלילית של זוגות צעירים.

גב' אמילי סילברמן:

לא.

לא אמרנו רק למשפחות עם ילדים.

מר סולר:

70%.

גב' אמילי סילברמן:

70%. כאשר החשיבות של לשכור דירה באזור טוב היא חשובה במיוחד למי שיש לו ילדים, כדי שהילדים יוכלו להיות בבית ספר טוב, וכי הורים לילדים,

מר זמיר:

מה זה אזור טוב?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 29 -

גב' אמילי סילברמן:

על פי רוב באזור טוב רמת הלימודים היא טובה יותר, לא תמיד אבל על פי רוב, וגם כי להורים יש פחות זמן, או שהזמן שלהם הוא פחות גמיש. לא אמרנו 100%, אמרנו 70%, תתווכחו על ה-70%, אבל עדיפות למשפחות מאוד מאוד הולמת את סוג המוצר שאנחנו מציעים, שאתם מציעים כאן.

מר זמיר:

אני מתווכח עם ה-70%, אני חושב שזה אחוז שהוא בצורה משמעותית הרבה יותר מידי גבוה. אני רק רציתי להגיד את דעתי. אני באמת חושב שהיום זה לא הפורום לקבוע מסמרות בכל הנוגע לקריטריונים.

מר גלעד:

דיברתי על זה ואמרתי שזה אחד מהדברים שצריך להחליט עליהם.

גב' אמילי סילברמן:

עוד אפשרות: אפשר להגיד שלגבי רוב הפרוייקטים זה יהיה 70%, אבל יש אזורים שיועדו הרבה פחות למשפחות, כמו למשל נווה שאנן.

מר זמיר:

אבל בסוף נוצר אחוז.

גב' אמילי סילברמן:

יש אזורים שדווקא רוצים לעודד במיוחד אנשים ללא ילדים.

מר זמיר:

לאלון יש תכנית לתת מלגות בנווה שאנן.

מר סולר:

בהמשך למה שאסף אמר, אני רוצה לומר שבדיון הקודם, כשהצגת את המצגת שלך והראת חלק מייצג של הערים בעולם שעושות פרוייקטים כאלה, אמרת שעושות זאת דווקא ערים שרוצות להשאיר את העיר תוססת, ולכן זה כל כך מתאים לתל-אביב. מה שכל כך בולט בתל-אביב זה

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 30 -

אותה תסיסה וכל הכמות של הצעירים שיש כאן ברחובות. הרבה מעבר, לא רק, אבל זה אחד הגורמים המרכזיים בנושא הזה. וכמו שרון אמר, אנחנו לא מדברים כאן על דיור סוציאלי.

מר גלעדי:

דיור סוציאלי זה תפקיד של הממשלה ויש חברות שמטפלות בזה.

מר סולר:

זה משהו שונה לחלוטין.

אבל בסוג דיור בר-השגה שמדובר בו כרגע אני לא חושב שצריך להפלות לטובה בן אדם שיש לו ילד. בעתון כתוב-גיל בית ספר, אני לא מסתכל על העתון, אבל בכלל עם ילדים- זה מה שכתוב כאן בקריטריונים, מאשר מישהו שהוא רווק, שהוא לא התחתן.

מר זמיר:

בקיצור אמילי, את מתמרצת אותי להתקשר ולא לחכות לאהבת האמת שלי.

מר סולר:

הבקשה שלי ארנון, במשפט האחרון היא: אתה אמרת שיש קריטריונים ואנו צריכים לדון על 1,2,3,4,5. חשוב בסימן קריאה לדון גם על הנושאים שכתובים פה, שחוץ מתושב תל-אביב לא הזכרת.

מר גלעדי:

אני בטוח שאתם מייצגים גם את המשפחות הצעירות בתל-אביב. אתם לא מייצגים רק את גיל 19.

מר סולר:

ברור. אני מייצג גם את הגימלאים.

מר גלעדי:

כל הדרשה הגיעה מהכיוון של משפחות צעירות שרצו לגור בעיר ולא מצליחות לקנות דירה בעיר, לעומת הנושא של הצעיר עצמו- שיש לו את היכולת לממן את עצמו, היות שהוא לא צריך לגדל ילדים. דיברנו על הכנסה פנויה, וכשיש לו ילדים הוא צריך לשלם גם עבור גן, גם עבור מועדונית,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 31 -

וכל זו מעטפת שלא מאפשרת לו לגור בסופו של דבר בתל-אביב, וחשוב לשמור על איזון בתל-אביב גם של צעירים, גם של מבוגרים, גם של משפחות, וליצור מצב שיש לך עיר רב גונית ומונה את כל האוכלוסיות.

מר זמיר:

היכולת של סטודנט לממן את עצמו בתל-אביב היא לא גדולה.

מר גלעדי:

למשפחה יש יותר בעיה לממן את עצמה.

גב' זנדברג:

אני מתייחסת לאבחנה שעשה חזי בין היצור לבין הביקוש, וזה לא מקרה שעיקר הדיון שמתנהל כאן הוא על הביקוש. זו האוכלוסיה שכולנו מייצגים, בעוד שלגבי מנגנון היצור אנו סומכים, וכפי שאמר רון- אנו צריכים שימור ואנו צריכים המון המון דברים שמוטלים על הדבר הזה, וזה מנגנון שהוא באמת כלכלי. לגבי הצד של הביקוש, ראש העיר הרבה פעמים התייחס ואמר, ושאל שאלה רטורית, האם אנו צריכים לדאוג לעמוד על זכותו של כל צעיר שבא לתל-אביב ושרוצה לגור במרכז העיר ולרדת לפאב, האם זה תפקידנו לדאוג לזכותו לעשות את זה. והתשובה היא חד משמעית לא. זו לא זכות יסוד שאנו צריכים לאפשר אותה, לגור בכל מחיר בכל מקום, אבל אם נסתכל על הצד השני של זה, הוא- מה האינטרס שלנו, איזו עיר הינו רוצים לראות. והמנגנון של דיוור בר השגה הוא בראש ובראשונה בא להסתכל על מדיניות מקרו של העיר ולדאוג לזה שהמורה יוכל לגור בשכונה של התלמידים שלו, והביבי-סיטר לא תיסע במונית של 50 שח',

מר גלעדי:

וגם הנגר.

גב' זנדברג:

והנגר שיבוא לעשות את עבודת הנגרות, לא יבוא מאיזשהו מקום כזה. יש מאפיינים של אוכלוסיה, כמו למשל משפחות עם ילדים, שיש להן כמה מאפיינים כמו שאמילי ציינה. האחד מהם היא- שהם פחות ניידיים למשך תקופה יותר ארוכה. 2. שיש להם כל מיני שיקולים אחרים איפה הם גרים, שיקולי חינוך, תעסוקה וכו'. אסף, אתה הרבה פעמים דיברת על הנושא של גודל הדירות כקריטריון שישאיר צעירים, ואני חושבת שזה נושא מצוין. אני חושב

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)**

- 32 -

שכאשר אנחנו מסתכלים על המנגנון הזה- שהוא מנגנון רגולטיבי בעיקרו, שהוא מנגנון של קביעת מדיניות, אנחנו חייבים לעשות את האיזון הזה, להסתכל כן על המשפחות, להסתכל כן על המשפחות עם הילדים, לא בגלל שמי שהוא צעיר עדיין לא מצא אהבה באמת, מן הסתם הוא יגיע לשם באיזשהו שלב, אלא יותר מזה, ואני רוצה להגיד לך עוד משהו: יש אנשים יותר מבוגרים, בני 40, 50 ומעלה שלא קנו אף פעם דירה, לא יכלו להרשות את זה לעצמם, והם נמצאים במצב אפילו יותר בעייתי ויותר זקוק לטיפול, אם כי לא מדובר על דיור סוציאלי, מדובר על אנשים שעומדים בכל התשלומים של ארנונה, וכו' וכו',

גב' להבי:

אבל משלמים 30 שנה שכר דירה.

גב' זנדברג:

בדיוק.

מר זמיר:

האנשים שתארת עכשיו הם בעמדת נחיתות.

גב' זנדברג:

אז אני אומרת: אנחנו צריכים להסתכל על כלל התמונה. צעירים, רק צעירים זה סבאבה, אבל גם משפחות צעירות, חד הוריות, כל הדברים האלה.

מר להט:

העצוב בצעירים הוא שזה חולף.

גב' זנדברג:

לא בטוח שזה עצוב.

השורה התחתונה היא, שכאשר אנו מסתכלים על הצד הזה של הקריטריונים אנחנו צריכים להסתכל על תמונה כוללת, והגורם שצריך להנחות אותנו הוא לשמור על האיזון, מבחינת גילאים, מקצועות נדרשים, כל המאפיינים שקשורים.

ורק הערה אחרונה: כמובן שבשום פנים ואופן, זה גם לא עומד בפסיקת בית משפט, שאסור להתנות את זה בשרות צבאי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 33 -

מר טיומקין:

אז ההצעה עונה לזה או לא עונה לזה? ההצעה שהוצעה פה בדיוק עונה על זה, אז מה הבעיה?

גב' זנדברג:

לא אמרתי שיש בעיה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היא לא אמרה שיש בעיה.

מר לדיאנסקי:

אני רוצה התייחסות קצרה ל-3 דברים:

האחד זה לגבי ילידי העיר. אני חושב שזו טעות לקבוע שרק ילידי העיר יוכלו להיות חלק מהפרוייקט, מצד שני לא צריך להרשות למי ש-4-5-3 שנים בעיר להכנס תחת המטריה של הפרוייקט הזה. אני חושב שזה יהיה ראוי שכל מי ש-10-15 שנה תושב העיר תל-אביב, שיוכל להיות חלק מהעניין הזה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

משפחה גרעינית 15 שנה?

מר לדיאנסקי:

לא. האדם עצמו 15 שנה.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אז הוא כבר לא צעיר.

מר ויסנר:

אפשר לדון על זה בוועדה.

מר לדיאנסקי:

הדבר השני זה- איזושהי העדפה למשפחות עם ילדים, זוגות צעירים. רובנו כאן שומעים לא מעט על זוגות צעירים עם ילד אחד או שניים- שנאלצו לעזוב את העיר ולעבור לנס ציונה, שעכשיו היא

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 34 -

מאוד מודרנית לזוגות צעירים. שני זוגות של חברים שלי שגרו פה 12 שנה, עזבו. אנשים שעוברים מתל-אביב, זוגות צעירים שעוברים לישובים שבהם אפשר לרכוש דירה במחיר זול יותר. זהו.

מר להט:

עצם הדין ועצם הדו"ח הוא באמת סופר חשוב, ומגיע לכל מי שעשה את זה וגם למועצת העירייה שיזמה את זה - "שאפו".
לדעתי באופן אישי, בהחלט כן יש יתרון לנושא של ילידי העיר.
מתי נדון בקריטריונים? עכשיו? אחר כך? בוועדות?

מר גלעדי:

בוועדת ההמשך.

מר להט:

בנושא הצעירים, והתחלנו לדבר על זה בפעם הקודמת, הנושא של איך אנו מעודדים כן חבר'ה צעירים דווקא לגור בדרום העיר ובמקומות כאלה. זה נושא שאני כן חושב שהעירייה צריכה לטפל בו. דיברנו על זה שהעירייה עשתה את זה בזמנו במרכז העיר ואני חושב שהגיע הזמן לעשות את זה בדרום העיר, אני חושב שזה רעיון טוב. אני לא יודע איך זה נעשה בזמנו במרכז העיר.

מר זמיר:

חזי יסביר לך. היית בא, מקבל צ'ק והולך.

גב' להבי:

אני למדתי את זה. צביקה סומך כך גדל.
אני רוצה לומר שהתחדשות עירונית, שהיכולת שלנו לייצר דיור בר-השגה אינה קשורה לקווי יצור רגילים רק כפי שעולה בדו"ח הזה. היכולת שלנו לייצר דיור בר השגה הוא ברגע שנסתכל, כמו שתמי אמרה, על מגמות מקרו של העיר ונשאל את עצמנו לאן אנחנו רוצים לכוון את האוכלוסיה. יש היום דיור בר השגה ביפו, יש היום דיור בר השגה בנווה שאנן. אם משפחה רוצה היא יכולה ללכת לקנות דירה במחיר זול בנווה שאנן, אבל משפחה לא תלך לגור בנווה שאנן בגלל שאין שם שרותים קהילתיים מספיקים, אין שם מספיק מוסדות ואין שם מספיק תמיכה לקהילה. לכן, מעבר לסוגיה של דיור בר-השגה-איפה אנחנו בונים ואיפה אנחנו מקצים קרקעות, ואיך אנו דוחפים יזמים ליותר אחוזים או פחות אחוזים, אנחנו צריכים לשאול את עצמנו כנבחרי הציבור,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 35 -

בראשותך אדוני, באיזה מקומות העיר הזאת חלשה ואנחנו רוצים לחזק אותה, ואנחנו יכולים לחזק אותה באמצעות מה שנקרא, הפניית נתיב הזרימה של האנשים לגור במקומות האלה, ואת זה אנחנו יכולים לעשות באמצעות חיזוק המקומות האלה. כששאל דן להט,

מר זמיר:

את דוחקת את האוכלוסיה החוצה.

גב' להבי:

אני לא דוחקת החוצה.

מר זמיר:

יעל בן יפת תגיד לך שאת מחזקת אזורים,

גב' להבי:

אני אומרת- שאם אני חיפשתי בזמנו לקנות דירה, כשהתגרשתי, ולרגע היה לי מאוד מאוד קשה וחיפשתי דירה זולה, בזמנו דירות זולות היו בצ'לנוב. אני אומרת לכם, וכשאני הלכתי להסתכל בצ'לנוב, יכולתי לקנות שם דירה ב-150,000 דולר, אמרתי לעצמי: אני לא יכולה להעביר את הילדים שלי עוד פעם את העניין הזה של לעבור דירה, לעבור בית ספר, לעבור מוסדות, ולהגיע למקום שהסיבה היא חלשה, ועוד הפעם אני אהיה יו"ר ועד שכונה ועוד פעם אני אתחיל את כל המלחמות. ולא רציתי לעבור את זה עוד פעם.

גב' זנדברג:

עשית טעות. תנסי היום לקנות דירה בצ'לנוב.

גב' להבי:

אני יודעת שעשיתי טעות.

אבל מה שאני רוצה לומר, זה שאנחנו יכולים לכוון באמצעות החלטה, כמו שעשו בזמנו בנווה צדק כשהקימו את סוזאן דלל, וסוזאן דלל הפך להיות משהו שסחף אחריו את כל השכונה.

מר ויסנר:

עוגנים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 36 -

גב' להבי:

עוגנים.

אנחנו צריכים להביא את התרנגולת לפני הביצה או את הביצה לפני התרנגולת, לא משנה מה, אבל עוגנים קהילתיים לבנות לפני. ואם יהיו לנו מוסדות איכותיים, אז האנשים שבאו לגור ביפו לא ישאלו- האם אני צריך לעזוב את יפו בגלל שאין גן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כמו באזור התחנה המרכזית החדשה.

גב' להבי:

כן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

להפריח את דרום העיר.

מר גלעדי:

כמו להעביר את סמינר הקיבוצים לדרום.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

"מינשר" בתחנה המרכזית.

גב' להבי:

כמו מינשר בתחנה המרכזית, זה על אותם העקרונות, רק שמינשר לא משרת את האוכלוסיה המיידית שבאה לגור, אבל מינשר יביא את הסטודנטים לגור, וזה בדיוק סוג התהליכים שאנחנו כעירייה צריכים לשאול את עצמנו איך לייצר עוד כאלה, ויהיה לזה כוח להביא יותר ציבור. עם הדברים שרשומים פה-כמו מלגות לסטודנטים שילכו לגור בדרום או באזורים מוחלשים. הדבר השני שאני רוצה לומר הוא, שאני מבקשת לקבל את הדו"ח המלא כי אני מבינה שאני מחזיקה תקציר ביד, ואני אוהבת לתקצר לעצמי לבד.

מר גלעדי:

תקבלי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 37 -

גב' להבי:

אז אנא מכס, שלא תישאל פה שאלה אם אפשר לתת או לא.
על הדו"ח הזה כמו שהוא, אני רוצה להעיר שבסעיף 6 פה, לאור המימצאים, ההמלצות הן, זה המלצות שהגיעו ממך חזי, כנראה, בנושא של התמהיל כתוב פעמיים באותו נוסח, שלתמהיל צריך להוסיף דירות קטנות. אני מבקשת גם להפוך את זה : בדיוק בשביל אסף ובדיוק בשביל הצעירים, במקום שיש תמהיל של דירות גדולות- להוסיף תמהיל של דירות קטנות. ובמקום שיש רק תמהיל של דירות קטנות, כמו בדרום העיר, במקומות של ה-35 מ"ר וה-53 מ"ר, לדרוש בתמהיל גם דירות גדולות, ואז משפחות תלכנה לגור באזורים חלשים, ולא ייווצרו לנו רק בניינים של כוכים.

מר חזי ברקוביץ:

אנחנו עושים את זה.

גב' להבי:

אבל זה לא כתוב. ההמלצה היא רק לכיוון אחד, של לדרוש בתמהיל דירות קטנות, אין לדרוש בתמהיל גם דירות גדולות, ואני מבקשת להוסיף את זה.

גב' תמי גבריאל:

איפה שיש דירות גדולות, זה לא בדיוק דירות בהשג יד. אנחנו מדברים על דיור בהשג יד במקומות שיש דירות גדולות. במקומות שיש דירות גדולות אנו אומרים, בואו נוסיף דירות קטנות, כי זה יהיה דיור בהישג יד.

גב' להבי:

אני חוזרת ואומרת עוד פעם את דעתי : במקום שהוא דרום העיר, ששם בדרך כלל אנו מאשרים לעשות דירות קטנות של 35 מ"ר ו-53 מ"ר, לפי תביעות קטנות, אני רוצה לבקש דירות גדולות.

מר גלעדי:

אבל דירה היא 80 מ"ר.

גב' להבי:

לא כתוב הפוך, זה מה שאני מעירה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 38 -

גב' תמי גבריאלי:

אבל זו לא בעיה של הדיור בר השגה. בהיבטים תכנוניים כלליים זה נכתב.

גב' להבי:

הדבר השני שאני רוצה להעיר:

אני הייתי מאוד רוצה לחשוב איך אפשר להגדיל את היקף הדב"י למכירה. הדב"י להשכרה הוא בדיוק כמו החוק, ההכרה הזאת של ממשלת ישראל שמישהו יכול לקבל הטבות מס, לבנות בניין, ואחרי 10 שנים של שכירות- למכור אותו. לדעתי זה משאיר את הנכסים בידי אותם בעלי הון, לא משחרר את הנכסים לפרטיים, ואני הייתי רוצה לשאול את עצמנו את השאלה- לא רק איך אנו מגדילים את היצע הדירות להשכרה, אלא איך אנחנו מגדילים את היצע הדב"י למכירה, שזה נראה לי דבר מאוד מאוד חשוב. והייתי רוצה, אם אנחנו מתניעים בתכנית מתאר אופציה של תוספת זכויות בנייה, אני מניחה שזה היה ואני לא קלטתי את ההסבר בדיוק, שהתוספת תגדיר אחוז, חיתוך של אחוז מתוך התוספת- לדב"י. זאת אומרת, שזה לא יהיה משהו שפתאום ימצא חן בעיני יזם, או פקיד אחר- תמצא חן בעיני יזמת, שזה יהיה עם מדדים מאוד מאוד ברורים. זה ההערות שלי למה שקיבלתי פה.

גב' תמי גבריאלי:

אני רק רוצה להפנות את תשומת הלב לשקף הזה שאנחנו מציעים אותו כסיכום למה שהצגנו בפעם הקודמת וגם לדיון. מה שאנחנו מציעים כהצעה לסיכום זה- לאשר באופן עקרוני את הדו"ח, שהוא בעצם דו"ח ראשוני בתחום הזה והוא באמת התחלתי. אנחנו מציעים, לאור מורכבות העניין, אנחנו חושבים שצריך להחליט בהחלטה של העירייה על גורם עירוני שימשיך לטפל בנושא הדיור, כשדיוור בהישג יד הוא חלק, אבל הוא למעשה מתרחב גם לנושאים של התחדשות מלאי הדיור הקיים, וכל מה שאנחנו רוצים להגיע – לעיבוי וחינוש שכונות באמצעים של תוספת דירות וכו'. וגוף כזה או גורם עירוני כזה יצטרך להכין תכנית עבודה יותר מפורטת, שתכלול את היעדים ופיתוח הכלים הפיננסיים, שעדיין לא נכנסנו אליהם למשל, ונושאים מהסוג הזה. הוא יצטרך ליצור את המאגר, לעקוב אחר המאגר של דירות להשכרה שיווצר בתהליכי התכנון. הוא יצטרך גם לבדוק מהם מקורות המימון הקיימים. יכול להיות שיש מקורות שאולי ניתן להגיע

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 39 -

אליהם באמצעים שונים שאנחנו עוד לא מכירים. זה נושא שאנו חושבים שצריך עדיין למצות אותו.

אנחנו מניחים שצריך להחליט החלטה עקרונית על מסגרת תקציבית להתחלת הפעילות של הנושא.

ודבר מאוד חשוב להערכתנו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מסגרת תקציבית למה?

גב' תמי גבריאלי:

להתחלת פעילות הגורם העירוני.

מר גלעד:

לחברה העירונית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למה את מתכוונת בהגדרה של מסגרת תקציבית לתחילת הפעילות?

גב' תמי גבריאלי:

זה יכול להיות מופנה להכנת תכנית עבודה מפורטת, אולי למינוי גורם-פרוייקטור כזה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למינוי אדם נניח.

גב' תמי גבריאלי:

אדם שיקח את הדיור ויעשה ממנו נושא שהוא יעבוד עליו באופן מלא, באופן רציף, יחד עם הגורמים העירוניים במינהל הנדסה ועם חברה עירונית-שתהיה אולי זאת שתבצע.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה מה שאת מתכוונת?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 40 -

גב' תמי גבריאלי:

כן, זה מה שאני מתכוונת.
ודבר אחרון: אנחנו מציעים לקחת את פרויקט גני שפירא, שזו תכנית שקיימת כבר הרבה זמן, ופשוט להוציא אותה לדרך כפרוייקט דגל ראשון בנושא של דיור בהישג יד.

מר זמיר:

הייתי רוצה לשמוע את ההתייחסות שלך לרעיון שנקבל פה החלטה לגבי גני שפירא ונתחיל כבר עם זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מסכם פה.

מר זמיר:

לא סיכמתי. רציתי לשמוע את ההתייחסות של חזי לרעיון שהועלה.
אנחנו יוצאים פה עם החלטה על פרויקט מסוים שמקדמים אותו?
זה בהתאם למה שהיא אמרה. זה נשמע לי חפוז.

גב' אמילי סילברמן:

אנחנו בחנו הרבה מאוד פרויקטים במסגרת העבודה, ובין כל הפרוייקטים הצוות חשב שנכון לקחת פרויקט אחד שהוא על קרקע עירונית ולהגיד - לא רק מכוונים כלפי יזמים, אלא יש גם הצהרה עירונית - שהעירייה תומכת בזה, ולכן גם על קרקע עירונית היא מבצעת פרויקט דגל. זה יכול להיות באדריכלות, זה חשוב גם לייצר סמל של איך הדבר הזה עובד. הוא יהיה דבר שבאים אליו, מסתכלים עליו, לומדים ממנו, ועושים כזה הלאה.

גב' חדווה פיניש:

זה לא בא גם סתם, זה בא כחלק מההמלצה של תכנית אב לשכונת שפירא, כך שזה המשך של המלצות של תכנית שנעשתה לשכונה.

קריאה:

מדברים על זה המון זמן.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 41 -

גב' חדווה פיניש:

נכון.

גב' להבי:

אתם רוצים, באמצעות הדיור בר-השגה, שנתגבר על ההתנגדויות של תושבים?

גב' חדווה פיניש:

איזה התנגדויות? על מה את מדברת?

גב' להבי:

גני שפירא.

גב' חדווה פיניש:

אין קשר. את ממציאה דברים שלא חשבנו עליהם. תודה.

מר גלעדי:

לא, גם אין התנגדויות לפרוייקט הזה.

גב' חדווה פיניש:

להפך, התושבים רוצים.

מר גלעדי:

זה כבר היה בדיון מיטל, כולל התנגדויות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה קודם כל להודות לצוות על העבודה שעשו. שוב. כבר הודיתי פעם, נדמה לי. אז אני מודה עוד פעם.

הדבר השני שאני רוצה להגיד: חברים, ככל שנכנסים יותר לדיון כך רואים כמה זה יותר מורכב, וכמה הפער בין סיסמאות ודיבורים לבין היכולת לבצע- הוא כל כך גדול. יותר מזה: אפילו את הפערים לגבי מה זה דיור בר השגה, למי הוא מיועד ומה מטרותיו- גם על זה יש פערים גדולים ברצונות, במאויים, בהגדרות וב-1,001 דברים שמתבצעים כאן.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 42 -

חלק מהבעיה הגדולה שלנו היום היא אפילו שבמדינת ישראל של היום יש בעית חקיקה ובעית הגדרה, בניגוד למה שהיה לפני 40 שנה, שאז היה משטר דיור וכללים שהיו כמעט מנהג העם- איך משיגים דירה, לאיזה קריטריונים אתה נופל.

מר להט:

פתק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא בפתקים, בקריטריונים. אני לא עוסק בפתקים. וגם היתה תפיסת עולם שיש לחברה תפקיד בתוך התהליך הזה. היום אנחנו נמצאים במצב שכאשר אנחנו מנהלים את הדיון הזה, הדיון הזה, תסלחו לי, הוא עדיין בבחינת הזיה. הוא בבחינת לא דבר מובן מאליו- עצם הדיון בכלל. יותר מזה אני אגיד לכם: אני חושב שאולי במדינת ישראל, ואפילו רשויות מסביבנו, די צוחקים על הדיון הזה. אני לא שמעתי שרשויות אחרות עוסקות בזה, פרט לדגלים. אני לא מדבר על פרויקט אחד שעשו בראשון, מדברים עליו ולא עושים עוד, ואין לו קריטריונים. אני לא מדבר על פרויקט אחד שעשו במקום אחר, אני מדבר על משהו שהוא שיטה. אין.

מר גלעדי:

אנחנו חלוצים.

מר ויסנר:

אתה אומר שאנחנו חלוצים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני אפילו לא בטוח שאנחנו חלוצים, אנחנו בינתיים עוד מדברים. הדבר השני שאני רוצה להגיד: אני רוצה להגיד עוד דבר. אני חושב שמי שחושב שתל-אביב יכולה לשנות משהו בשוק הדיור, הוא טועה. אנחנו שוק קטן מידי, אנחנו טריטוריה קטנה מידי, אנחנו לא משפיעים על ההווה של מדינת ישראל. ולכן, אם יש משמעות למה שאנחנו עושים כאן, יש משמעות במספר תחומים מצומצם. האחד- עדיין להמשיך להיות עמוד האש לפני המחנה ולהיות חלוץ בתחום שיש לו משמעות חברתית כזאת או אחרת בתוך ההווה הישראלית. או יותר נכון, אם היו פעם כלים והם אינם היום- לפתח

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 43 -

את הכלים במסגרת העירונית שלנו כחלק מצורת חשיבה, יש לזה חשיבות בפני עצמו. הלוואי והרשויות האחרות תלכנה עם זה. רבותי, אנחנו עדיין נמצאים במצב שדיברנו עליו. רק לאחרונה היה ראיון עם איתן סורוקה- יו"ר קרדן- נדל"ן, שאומר: תפסיקו לבלבל את השכל. כשבכפר סבא, בנתניה, בפתח-תקווה עושים רק דירות גדולות, או בחולון- שמעבר לגדר פה, אז מה אתם מדברים פה על דיור בר-השגה? בעצם עושים אחרת, רוצים אוכלוסיות מסוימות, מייצרים מציאות שבאמצעות שוק הדיור מייצרים להביא דווקא אוכלוסיות יותר אמידות, לא פיזור. ולכן לחשוב שאפשר פה לעשות מהפכה גדולה, אני מציע לעשות כיווץ של העניין. זה אחד. אבל זה כן חשוב לעסוק בזה, זה כן חשוב להתקדם, זה כן חשוב לאותן שאנחנו מחפשים דרך, שאולי תאומץ אפילו על ידי משרד השיכון של מדינת ישראל, שהיום לפי דעתי לא יעסוק בזה, אבל אולי בעתיד. דבר שני שחשוב לי להגיד הוא- שבכל מקום שאפשר להיצמד לקריטריונים לאומיים, חשוב להיצמד אליהם. אם יש הגדרה במדינת ישראל מהו זוג צעיר, אז חשוב להיצמד אליה ולא לחפש הגדרה חדשה.

גב' להבי:

זה נכון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ואם יש הגדרה למשפחה מרובת ילדים, להיצמד להגדרה של משפחה מרובת ילדים. להשתדל כמה שיותר להיצמד לקריטריונים קיימים ולא לנסות ליצר טרמינולוגיות שונות, עד כמה שרק אפשר. אני אומר כאן את דעתי: אני לא מוצא שיש עדיפות לילידי תל-אביב, ואין הדבר דומה לקיבוצניקים. יש ילידי תל-אביב ברמת השרון ויש ילידי תל-אביב בקיבוץ חולדה. בעיר גדולה לטעמי- אי אפשר מצד אחד לבוא ולהגיד אנחנו מספקים דיור בר השגה מהטעמים שאנחנו רוצים ששוטר, אחות ומורה יוכלו, אבל להגיד- שוטר יליד תל-אביב. זה לא הולך. זה לסבך את הלוגיקה.

מר לדיאנסקי:

מה עם העולים החדשים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז עכשיו תבואו ותגידו- אני רוצה דיור בר השגה לעולה חדש יליד העיר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 44 -

הדבר הנוסף: הייתי אומר שגם אני חושב שבדרך כזו או אחרת צריך להתייחס בדיוור בר השגה בצורה מאוד משמעותית דווקא לצעירים הלא נשואים, ואני הייתי אומר שפה אני מציע הצעה כרעיון לחשיבה, לא כקביעה עובדתית. לצעירים בתקופת הסטודנטים אלו, כדאי לאפשר להם לחיות בעיר, זה צריך להיות בשכר דירה, בעוד שלמשפחות אני צריך לאפשר יותר דירות במה שנקרא- ברכישה.

מר גלעדי:

יש היום 1500 יחידות דיור לסטודנטים ברמת אביב, שאישרנו אותן.

גב' להבי:

בלבד.

מר גלעדי:

זה אחד.

יש לנו בנושא של נווה שאנן.

קריאה:

מדובר על פתרון ארוך טווח.

מר גלעדי:

אני מדבר על ארוך טווח, שם זה 1,500 לטווח ארוך, לא לטווח קצר. יש את הנושא של נווה שאנן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה הבעת את דעתך?

מר גלעדי:

לא, אני רק אמרתי לך, אולי אתה לא יודע.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני שואל אותך, אתה הבעת את דעתך? אני לא הפרעתי לך?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 45 -

מר גלעדי:

לא, ממש לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז תרשה לי להביע את דעתי ואל תפריע, כי אני מניח שגם לאחרים יש משהו להגיד- שלא שמו לב אליו. גם לא היה קודם.

אבל עדיין אני אומר שבמסגרת הזאת אני הייתי מתייחס לשני הנושאים בצורה רצינית: איך מביאים לידי כך שצעיר שמממש את תקופת הסטודנטים שלו כתל-אביבי בתל-אביב, כחלק ממירקם החיים של מה שאנחנו מגדירים התל-אביביות, ואלה שני קריטריונים שונים אחד מהשני. והשני הוא- הדיור בר-השגה בבחינת לאפשר לזוג צעיר- שרוצה TO SETTLE בעיר הזאת, שזה תחום שני במובן הזה של היכולת להיות חלק מהקהילה. יש לי עוד שני דברים להגיד: האחד מהם- אני מאוד ממליץ, ואני פונה כאן למנכ"ל ולמנהל העיר, להריץ את הפרוייקט שנקרא גני-שפירא הכי מהר שאפשר, כדי להתגלח עליו. להתגלח עליו, אפילו אם במסגרת הזאת של גני-שפירא נודק להגדרה מהירה של קריטריונים, שאולי נשנה אותם בעתיד, אבל עכשיו נקבע מי רשאי יהיה לקבל במסגרת הדבר הזה. אבל להתחיל לרוץ. כי בין העובדה שאנחנו נחליט ועד שזה יקרה, זה ממילא לפחות 3 שנים מהיום, מה שלא נעשה, איך שלא נעשה, איך שלא נזיז. וצריך להתקדם. יש לזה משמעות, אמרתי- גם ללמוד את הנושא, גם הדקלרציה, וגם להיות הראשון בארץ- המודל. הדבר היחידי שאין לי עליו תשובה איך להגדיר אותו, זה המשפט שאומר שם: הקמת גוף ארגוני באחריות עירונית- שתפקידו לנהל ולקדם את נושא הדיור, ונצטרך לדון בזה.

מר גלעדי:

זה אחת החברות העירוניות, כמו עזרה ובצרון.

גב' להבי:

עזרה ובצרון, מעלית לא מצליחה להרים.

מר גלעדי:

אמרתי, אחת החברות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 46 -

גב' להבי:

תשאל את נתן, אני עוקבת אחריהם שבוע שבוע.

מר גלעדי:

זה יכול להיות החברה הכלכלית, אמרתי גם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למה את כועסת עכשיו?

גב' להבי:

אני לא כועסת, אני רק אומרת על עזרה ובצרון.
אני אגיד לך את דעתי על החברה הזאת. אני עוקבת אחריה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חברת עזרה ובצרון עושה פרויקטים יפהפיים בעיר, הם מצליחים בצורה יוצאת מהכלל, מה קרה? מה יש לך נגד עזרה ובצרון?
אני לא מחליט כרגע, אנחנו נחליט בשבוע-שבועיים הקרובים על הגוף.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אנחנו נציע הצעה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ונציע הצעה. והיות שכל שבועיים תהיה ישיבת הנהלה, אז אנחנו ממילא ניפגש פה. בסדר? כך נראה לי שענית על מרבית הנושאים שיש לענות עליהם ברגע זה, זה נכון?

גב' להבי:

אני רוצה הבהרה נוספת: אחד הדברים ששכחתי לשאול עליהם הוא, שעולה מהכתבה שאנחנו נעודד,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מאיזה כתבה?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 47 -

גב' להבי:

זה עולה, כולל מדראפט שמגיע ביום רביעי לוועדה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לאיזה וועדה?

גב' להבי:

אני רוצה לשאול: אם אנחנו נאפשר דיור בר-השגה בתמורה לשינויי יעוד, יתחילו להגיע אלינו חברה שינסו לשנות משרדים למגורים, שינסו לשנות ציבורי למגורים,

מר גלעדי:

אבל עושים את זה היום.

גב' להבי:

כבר עושים את זה, תחת הכסות של דיור בר השגה.
אני רוצה לדעת מה עמדתנו לעניין הזה.

מר ספיר:

נדון בזה בוועדה.

מר גלעדי:

כל דבר לגופו של עניין, בתנאי שנאמץ את הקריטריונים, ולא יהיה כמו שהיה במתחם בן-יוסף, שבסופו של דבר הוא הפך אותו,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

להלן הנחייה של ראש עיריית תל-אביב יפו, ואם זה לא מוצא-חן בעיניכם אז אתם יכולים לעשות מה שאתם רוצים. אני טוען שדיור בר השגה איננו עילה לשנות ייעודים. אמרתי, דיור בר-השגה – לא מתפקידו לשנות את הרמה התכנונית של העיר תל-אביב יפו, ואני מציע לכולם, ובהערת הקודמת כבר הערתי, לחזור חזרה ולהסתכל על תכנון, בדיוק כמו שרק אתמול היה לי ויכוח גדול עם כמה קבלנים לגבי תמ"א 38. קודם כל צריך לתכנן ולהחליט מה רוצים, ובתוך מה שרוצים צריך להחליט איך עושים, ולא הפוך. לכן, עצם השאלה היא די מיותרת לטעמי,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 48 -

מר ויסנר:

נשמח שיהיה דיון גם על תמ"א 38 בהנהלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הבהרתי, זו לא עילה לשנות יעודים.

גב' להבי:

אני מסכימה אתך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל גם דברים אחרים הם לא עילה.

אם את מסכימה אתי, צריך להסכים אתי גם במקרים אחרים.

קריאה:

צריך למנות את צוות ההמשך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הצוות שהיה הוא הצוות שישאר למעקב, בראשות ארנון גלעדי.

גב' להבי:

לא, לא מונה צוות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ימונה מחדש.

גב' להבי:

לא מונה צוות. יש לנו צוות מהקדנציה הקודמת, שחציו כבר לא מכהן היום.

למשל תמי אמורה להיות בצוות.

גב' זנדברג:

מונה במועצה צוות באוקטובר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 49 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מינינו צוות.

גב' להבי:

מונה צוות?

גב' זנדברג:

כן.

גב' להבי:

מונה רק ארנון.

מר זמיר:

ישבנו, אני ואת וארנון ויעל דיין.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני זכרתי שמינינו.

מר זמיר:

כן. ישבנו על זה פה, אני אומר לכם.

גב' זנדברג:

באוקטובר בישיבת מועצה, לא מונה פרסונאלית אבל מינו נציגי סיעות. לא צריך להביא את זה שוב למועצה.

קריאה:

לא, אף אחד לא מביא את זה למועצה.

מר סולר:

מה שאני מבקש רק: שחוץ מהמשך הדרך שהצוות עושה, גם לגבי הקריטריונים שמופיעים כאן ספציפית, זה ייבחן מחדש על ידי הצוות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 50 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

גם הקריטריונים עדיין נתונים לויכוח. לא החלטנו למשל על 30-70.

מר סולר:

כי בסיכום זה לא נאמר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה סוכם.

23. סיכום נתוני תכנית הבחירה:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו נשמע מדפנה על סיכום נתוני תכנית הבחירה.

גב' לב:

מכיוון שתכנית הבחירה הוצגה כאן בטרם יצאה לדרכה, אני ארצה לספר את הסיכומים שיש לנו כרגע, שהם מהווים את החלק המסיבי של הסיכומים, בעיקר על בסיס הבחירה הממוחשבת. יש לנו עוד קצת שאריות של בקשות שהגיעו בכתב יד, שלא צריכים לשנות בצורה מסיבית את הדברים. בגדול אנו כנראה קלענו לצרכים שעלו מתוך הקהילה. כ-85% ממוצע בעיר בחרו להשאר באזור הגיאוגרפי שלהם, וכנראה שהקירבה לבית הספר היא מאוד משמעותית לגבי רוב ההורים- בגילאים הצעירים של כתה ז', והנושא החברתי, הנורמות החברתיות שמתגבשות בכל אזור הכריעו לגבי ההחלטה של הילדים.

מר וולנד:

כמה היו קודם?

גב' לב:

תכף אני אתן את ההשוואה.

יותר מזה: אנחנו מאוד שמחים על הצבעת אמון שהתרחשה בדרום בבתי הספר שבאמת התחזקו בשנים האחרונות, שהביאו גם עלייה בתוצאות, גם רכישת אמון של הקהילות מסביבם.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 51 -

מר להט:

זו הבעת אמון, או שהכריעה בזה דווקא הנוחות ולא בהכרח האמון?

גב' לב:

אמרתי את שני הדברים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה לא בוחן כליות ולב.

מר להט:

אבל אם מסיקים מסקנה, צריכה להיות מסקנה.

גב' לב:

האפשרות לצאת מאזור הרישום, מהאזור הגיאוגרפי, היתה נתונה בשלב ב' לכולם. בשנה שעברה בסופו של עניין בדרום נשאר כ- 65% מהתלמידים שגרים באזורי הרובעים הדרומיים, השנה אנו במוצע של למעלה מ-80% בדרום, וגם אם היתה ניידות- היתה ניידות בין אורט-סינגלובסקי לעירוני ט', אבל כל בתי הספר הגיעו למספר הצפוי של הנרשמים, גם עירוני ט', גם אורט סינגלובסקי, גם עירוני ח' - שכבש מאוד את הבנים בעיקר. זה בית ספר לבנים, אבל בכלל את הבנים הדתיים בעיר, יש לו גם רישום מאזורים אחרים, ממרכז העיר, ועירוני ז' - שהגדיל בכתה אחת לעומת השנים הקודמות. הוא אמנם הכי נמוך, הוא הגיע ל-60% או משהו כזה, ל-50%, אבל באופן עקרוני זו הגדלה לעומת השנים הקודמות ואנחנו מאוד שמחים עם זה, כי היה פה גם תהליך שלהכרה בבית הספר כמקום שאפשר לגדל בו את הילדים ולהביא אותם לתוצאות, ואני חושבת שהיה פה גם העניין הגיאוגרפי וגם כל הנימוקים שאמרנו קודם: התסכול של התמהיל הזה - הצפוני והדרומי, שלא היה לחיזוק הילדים הדרומיים. יש לנו בכל זאת, בין 15% ל-20%, תלוי בבתי ספר. ברוב בתי הספר בצפון ובמרכז אנחנו במוצע של 90% בחירה. הניידות הגדולה, של בודדים אבל גדולה, היתה במספר של כ-80 תלמידים מצפון ומרכז העיר לעירוני א', מה שמראה - שכאשר בית ספר מתמחה באיזשהו תחום הוא בהחלט מדבר אל ילדים שזה התחום שהפך להיות מרכזי אצלם, ותיכון עירוני א' היום - עם כל המהומות שהמנהל עושה לנו מידי פעם בתקשורת, כבש מקום שהוא תחרות מאוד רצינית לתלמה ילין בגבעתיים, ואנשים בהחלט מעדיפים להשאר בתל-אביב במסגרת הזאת וללכת לשם. יש לו תוצאות מאוד יפות בתחום

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 52 -

האמנותי, בתחום של המחול והדרמה והאמנות הפלסטית, והוא בהחלט רכש אמון בחלק המקצועי שלו. זה פחות או יותר בגדול.

גב' להבי:

אני רוצה להודות לך שחשכת לי את ההתרוצצות בין כמה בתי ספר, ושבזכותי, לא בזכותי אבל הקדשתי לזה ערב אחד בלבד, לבקר בבית הספר השכונתי שלנו, ופגשתי שם את כל האמהות שהכרתי עוד מגן הילדים ומבית הספר היסודי, ומאוד שמחתי לחזור למסגרת השכונתית ולחסוך מעצמי ומילדי את השאלות לאן פנינו. אחרי טבע גם צריך לבחור-לאן.

מר זמיר:

לא שמעתי אותך אומרת, בשורה התחתונה, שבסוף הגענו למצב שלא נדרשה הגרלה בשום מקום, זה נכון?

גב' לב:

לא נדרשה הגרלה באף מקום.

מר זמיר:

זאת אומרת, שכל ילד בתל-אביב השנה לומד איפה שהוא ביקש ללמוד.

גב' לב:

כולל אלה שביקשו לצאת מהאזור.

מר להט:

זה לא מדויק. אין לו ברירה היום.

גב' לב:

לא. יש לו ברירה.

מר זמיר:

לא הבנתי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 53 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה אחד הדברים שלא מבינים, ואני חוזר עוד פעם: עיריית תל-אביב הבטיחה לילד שאם הוא גר בסביבה מסוימת- מובטח לו המקום בבית ספר מסוים. היא מאפשרת לו, אם הוא לא רוצה ללמוד באותו בית ספר, לבקש בכל מקום אחר. כל מי שביקש מקום אחר, קיבל, כלומר כולם קיבלו את מה שהם רצו. זאת התוצאה כרגע.

גב' לב:

סה"כ זו השנה הראשונה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

במשך השנים דרך אגב, עשוי להתפתח PATTERN חדש. גם בתחילת הבחירה ה-PATTERN היה שונה, והוא לאט לאט משנה, פה יש תווית מסוימת של בית ספר, שם יש תדמית. היתרון הגדול של השיטה הנוכחית לעומת, לצורך העניין, של שיטת האזורים הכפוייה הוא, שבשיטת האזורים הכפוייה לא היה את השיבר שאם לא רצית- יכולת ללכת. פה אנחנו לכאורה ממתנים את הבחירה החופשית הזאת, אומרים לילד- יש לך את בית הספר שבו אתה באזור גר, אם אתה רוצה ללכת- נאפשר לך. וזה כשלעצמו מרגיע דרך אגב- גם באפשרות לבחור, כי אתה אומר- שמע, אם לא יהיה אני יכול ללכת.

מר להט:

אני חושב שזה היה רעיון מצוין.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא נכנס כרגע.

מר להט:

נכון להיום זה היה רעיון טוב.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 54 -

מר לדיאנסקי:

יש לי כמה שאלות:

אני זוכר שבתחילת הדרך כאשר הצגת את זה היו 2 בתי ספר שהפחידו אותנו קצת, זה היה ליידי דיוויס לאליאנס, שאם תהיה דרישה מצד אנשים באותו מרחב- עלולה להיות בעיה. לפי מה שאני רואה פה אין בעיה. אני רוצה לדעת כמה תלמידים יש בכל כיתה בליידי דיוויס ובאליאנס, כי בשנה שעברה בליידי דיוויס, בגלל הבעיות שהיו, היו סדר גודל של 40-41 תלמידים בכל כיתה.

גב' לב:

אין 41, כי יש לנו ארגוני מורים שלא יתנו לנו.

מר לדיאנסקי:

כמה יש היום?

גב' לב:

40 זה התקן, והם מתקרבים לסביבות ה-40.

מר לדיאנסקי:

בשני בתי הספר האלה?

גב' לב:

בשני בתי הספר.

מר לדיאנסקי:

מדובר על 8 או 9 כתות בליידי דיוויס, וכמה באליאנס?

גב' לב:

גם, 9 כתות.

מר וולוד:

הוסיפו עוד כיתה באליאנס?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 55 -

גב' לב:

זה מותנה בזה שאנו מתכוונים ונמצאים בתנופה גדולה מאוד- להגיע לספטמבר 2012 לבית הספר החדש בצפון מערב העיר, ואז תהיה ירידה במספר הכתות והתלמידים בבתי הספר האלה.

מר לדיאנסקי:

יש לי עוד שאלה אחת, כי קיבלתי איזה שהן פניות בעיקר מצד הורים שרושמים עכשיו ילדים לעירוני ד' בקשר לכתות – מה שנקרא- מיוחדות, כתת ספורט. יש כתות מיוחדות- ספורט, אמנות, בבתי הספר השונים, ויש דרישה לתשלום סכום מסוים על מנת לכסות עלויות כאלה ואחרות. הייתי רוצה לקבל ממך נתונים לגבי איזה כתות ייחודיות כאלה יש בתל-אביב, ומה הדרישה ומי מפקח על זה. האם יכול להיות מצב שבעירוני ד' בכתת ספורט דורשים X ובכתת ספורט בלידי דיוויס או בבית ספר אחר דורשים 50%? מי קובע בכלל את הסכומים?

גב' לב:

אני אגיד כמה מילים על זה, ואני צריכה לבדוק את השאלה שלך, אין לי תשובה על המקום.

מר לדיאנסקי:

100%. בסדר.

גב' לב:

אבל למשל כתות הספורט הן כתות שמפוזרות, ובכל בית ספר יש מקצוע אחר, בכל מקום שיש כתת ספורט לבנים ולבנות, באופן עקרוני בכתות ספורט ילדים צריכים להשתייך לעמותת ספורט.

מר לדיאנסקי:

אבל זה חוזר מנכ"ל שקובע הצטרפות, לא קובע סכומים.

גב' לב:

בדיוק. ויכול להיות שעמותה א' מבקשת כך וכך שקלים ועמותה ב' מבקשת סכום אחר.

מר לדיאנסקי:

מי מפקח על זה?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 56 -

גב' לב:

משרד החינוך ורשות הספורט, אבל אני צריכה לבדוק את השאלה שלך.

מר לדיאנסקי:

לא רק לגבי כתת ספורט, גם אמנות, כל כיתה ייחודית קיימת.
ודבר שלישי: זה נשמע מאוד אידילי שאין בעיות, בכל זאת אולי תמצאי לנו, תנברי, אולי יש איזו בעיה אחת או שתיים שכדאי שנדע עליה. זה תמיד מעניין אותי. קשה לגמור דיון באין בעיות, הכל נהדר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא מדובר פה על דיון. היה דיווח על זה ששינו את שיטת הבחירה בזמנו.

מר לדיאנסקי:

יש שאלות ותשובות על הדיווח?

גב' לב:

באופן עקרוני אנחנו השקענו מאמץ גדול מאוד, מתוכנן, יחד עם היחידה לשרות כדי להעביר את השיטה בצורה מאוד הדרגתית ממנהלי בתי הספר היסודיים והעל-יסודיים עד לאחרון ההורים. הדבר הזה גם יצר רגיעה, גם העביר הרבה ידע לשטח, ונתן את התוצאות שנתן. יחד עם זה כמובן שיש לנו פה ושם איזה מנהלת שעשתה ערב הורים מחוץ למה שהיא היתה צריכה לעשות. למשל ציפינו לבעיה גדולה מאוד בעירוני יד' - כי בשנה הקודמת היו, כפי שרון אמר, עליות וירידות בפופולריות של בית הספר והיתה בריחה גדולה מאוד לליידי דיוויס, יש לנו למעלה מ-90% רישום בעירוני יד', ולא במקרה. נעשתה עבודה, נכנס יועץ לבית הספר, איתר את הקשיים שהיו בבית הספר, ויחד עם המנהל וצוות ההנהלה פתר בעיה אחרי בעיה.
עד שהעניין לא ייגמר, ומבחינתי הוא ייגמר בסופו של עניין ביולי, תמיד עוד צפויות בעיות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא מכובד, באמת. עוסקים בדיור בר-השגה, זה הנושא הכי חשוב, עוסקים בחינוך- נכנסים פה, מעבירים פה, אתם רוצים! דפנה, תפסיקי לדבר, בואו נסגור עניין. באמת! !

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 57 -

מר ויסנר:

שומעים אותה בקשב רב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את יכולה להתאפק, הוא יכול להתאפק, מה יש לכם?

גב' לב:

להגיד שאני רגועה לגמרי? אני לא. אני עדיין שמחה לתוצאות כי הן הרבה יותר טובות ממה שחשבתי שהן יהיו בשנה הראשונה.

מר לדיאנסקי:

מה נגמר עם היסודי בלי? היתה שם איזו בעיה עם ההורים שביקשו ללכת לאליאנס.

גב' לב:

9 ילדים ביקשו ללכת לאליאנס, כולם הלכו לאליאנס, כל השאר הלכו לתיכון חדש.

מר להט:

אני רוצה לומר לגבי עירוני יד, כמי ששייך חצי לאזור שם. אל תתפחו לעצמכם על השכם יותר מידי,

גב' לב:

עוד לא תפחנו.

מר להט:

הוא רחוק שם. עדיין המגמה בשכונה וחוות הדעת היא מאוד שלילית על בית הספר. אנשים לא רוצים לעזוב את השכונה כי הם רוצים לחיות שם, אבל מבחינת בית הספר, זה שנשארים- לא אומר שהוא טוב.

גב' לב:

ראיתי שינוי בהתנהגות ובאנשים,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 58 -

מר להט:

יכול להיות שיש שינוי.

גב' לב:

אני חושבת בית הספר עשה כמה תיקונים, אני עדיין לא מרוצה עד הסוף.

24. תכנית "השגים" - עידוד והכוונה להשכלה גבוהה בדרום העיר:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הדבר הנוסף שאני ביקשתי מדפנה לדווח עליו, זה בכל זאת דבר קטן אבל גדול, זו תכנית שהתחלנו בה לפני מספר שנים לא גדול, אנחנו רואים בה שינוי גדול, והוא מספר הסטודנטים משכונות הדרום שמקבלים השכלה גבוהה.

גב' לב:

לפני 3.5 שנים אנחנו לקחנו את תוצאות הלמ"ס של 2006, כי כמו שאתם מכירים מדיוני התקציב, כל הזמן השאלה היא האם תל-אביב נמצאת בתוך הרווחה התברתית- כן או לא, ובדקנו כל מיני מדדים שמאפיינים ישובים שנחשבים לישושים בתחומי הרווחה, לעומת המצב בשכונות הדרום. ולהפתעתנו המרה, לא הטובה, גילינו שאחוז הסטודנטים באזור שלנו, ביפו, בשכונת התקווה, בעזרא וארגזים, בכפר שלם, הוא נמוך בצורה משמעותית לעומת סטודנטים שבאים מעיירות פיתוח או מקומות שנחשבים הרבה יותר נמוכים. יכולנו להסביר את זה בכמה הסברים סוציולוגיים ולהגיד שתל-אביב מזמנת עבודה לאנשים צעירים וזה בעצם מסיט אותם ממסלול הלימודים, אבל מכיוון שהאמנו מאוד בעניין שהלימודים הם המפתח לשינוי חברתי וסוציו-אקונומי, החלטנו בכל זאת להתחיל ולעשות שם משהו. מינינו רכז סטודנטים, שבינתיים התחלף ונהיה רכז סטודנטים, שהתחילו לעבוד מול בוגרי מערכת החינוך התל-אביבית, לאו דווקא בעלי זכאות לבגרות, גם עם בגרות חלקית, ללכוד אותם מיד אחרי הצבא ולהתחיל לשכנע אותם להמשיך הלאה. ולפני בערך 3 שבועות, 4 שבועות קיבלנו מכתב לשבח ממשרד השיכון, שהוא אחראי על שיקום השכונות, ולכן אנחנו בדקנו את עצמנו עוד פעם, אבל יש לנו ככה עדויות מבחוץ. מ-6% לומדים אקדמאים אנחנו הגענו לתוצאה שהיא פי 3, אנו מתקרבים ל-20% בשכונות הדרום, שזה עוד לא הסוף, אבל ההשקעה כולה היא ברכות, עם עבודת מניפה. כל מי שמקבל מלגת לימודים חייב לחזור לקהילה ולתרום מהזמן שלו- לגייס עוד חברים לתהליך הזה. יש לנו

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 59 -

היום כ- 1,000 לומדים, מתוכם קרוב ל-500 מקבלים מלגות של משרד החנוך ברווחה חינוכית, ו-500 פחות או יותר מקבלים מלגות מעיריית תל-אביב, מקרן תל-אביב. גם הגענו להסכמים עם מוסדות שעובדים בעיר, כמו כאלה שמכשירים לבחינה פסיכומטרית, עם קבוצות מהאוניברסיטה של תל-אביב, והשותף הגדול והחשוב שלנו זה מכללת תל-אביב-יפו ביפו, שממוקמת ביפו, שנותנת מלגות באמת לסטודנטים בשנה ראשונה. יש לנו הרבה סטודנטים מנווה עופר, מיפו, מעגימי. הכפלנו את מספר הסטודנטים בעגימי-ערבים, והיום אנחנו מדברים בערך על 1,000 סטודנטים משכונות הדרום- שזה מבחינתנו שמחה גדולה, ועוד היד נטויה. הזכאים למלגות האלה יושבים ב-5 מרכזים קהילתיים, מגיעים אל הבוגרים באמצעות מכתבים שנשלחים מיד עם השחרור מצה"ל, ממשיכים במעקב טלפוני, ממשיכים בעידוד ובנסיון לתמרץ אותם ללימודים, ואנחנו מקווים שאנו עוד נמשיך ונרחיב את זה, אבל אנחנו מאוד מתרגשים מהתוצאה. שמחנו לשתף אתכם.

גב' זנדברג:

זה מלגות שגויסו במיוחד לצורך הפרויקט הזה, או שהם היו ורק ההפנייה היתה לזה?

גב' לב:

קודם כל- הרווחה החינוכית היתה קיימת, ופשוט לא היה דורש. קרן תל-אביב הביאה לנו הרבה מלגות בשנים האחרונות, ואנחנו יושבים אתם בוועדה ומחליטים למי זה ניתן. ההתעניינות של הצעירים הלכה וגדלה, והיא מאוד חשובה ומאוד מעניינת.

גב' להבי:

זה מאוד מרגש.

אני רוצה לשאול משהו: איך שזה כתוב, משוחררי צבא, בוגרי מערכת החינוך העירוני, וגם 5 המרכזים הקהילתיים - בית ברבור, שפירא, בית דני וכו', לא נותן לי את המילה שאמרת קודם-גם האוכלוסיה הערבית. מהדף הזה.

גב' לב:

אלה נתונים שהתווספו לאחר שכתבנו את הדף הזה. היו בערך משהו כמו 50 סטודנטים בעגימי, היום יש למעלה מ-100 סטודנטים, 110 סטודנטים בעגימי, ושוב באותה הדרך: עם רכזת אחת, משרה אחת, זה לא עולה לעירייה כמעט כסף, ועיקר העבודה היא התנדבותית של אנשים צעירים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 60 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש צעירים שצריכים את תשומת הלב ואת הדחיפה, להראות להם קצת את הביורוקרטיה, ועצם העובדה שלוקחים אותם למכללה ומראים להם את המכללה ואומרים להם- זה לא אסון, זה לא עסק בשמיים, זה קיים כאן, בואו תראו. לפעמים דרך אגב, בהקשר, אני התפלאתי אבל הסתבר שבייחוד אצל האוכלוסיה הערבית ביפו ובמיוחד אצל בנות, לפעמים המשפחה לא תיתן ללמוד באוניברסיטת תל-אביב אבל מכיוון שזה ביפו, זה בסדר. את זה נדמה לי שאמרתי פעם בהזדמנות זו פה במקום הזה. בכל אופן הנקודה היא, וכאן אני מציין לחיוב את העובדה שנלקח נושא, הוא מטופל לאורך זמן, בלי הרבה צלצולים ובלי הרבה תרועות, בלי לספר קודם מה הולכים לעשות, אלא קודם לעשות ואחר כך לקבל את התוצאה, והיום אנחנו מספרים אחרי שיש תוצאה, ואפשר לדבר על משהו שבוצע, הושג וכן הלאה. כולל המלגות, ושמעתם כמה מלגות אנחנו מחלקים כל שנה בתל-אביב. ועבדכם הנאמן השיג הרבה כסף בשביל זה.

מר להט:

כמה מלגות?

גב' לב:

כ-1,000 מלגות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כ-1,000, וזה סכומים יפים.

גב' לב:

הסיפור האחרון, הפואנטה המרגשת זה שבמכללת תל-אביב-יפו יש פרס אחד או מלגה אחת שמיועדת לתלמיד הטוב ביותר, שקיבל את הציונים הגבוהים ביותר, בלי קשר – לא למעמד הסוציו-אקונומי שלו ולא למוצאו וכו'. התלמיד שקיבל השנה הוא תלמיד מנווה עופר שלומד מחשבים, שקיבל את הציונים הגבוהים ביותר במכללה בתחום המתמטיקה והמחשבים.

מר זמיר:

התלמיד עם הממוצע הגבוה ביותר בעירוני ד' - שסיים עכשיו הוא גם מנווה עופר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 61 -

מר בנימיני:

נשיא המכללה הוא פרופ' ישראל צנג.

גב' להבי:

משוחררי צבא זה לא תנאי?

גב' לב:

לא. זה הזמן שלנו לתפוס אותם, לפני שהם מתחילים לעבוד במלצרות וכו'.

מר ויסנר:

בנושא הראשון מנעתם אותי מדבר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא מנענו אותך מדבר, סיימנו את הישיבה. אנחנו מנענו ממך מדבר?

מר ויסנר:

אני באתי להגיד אבל עברתם לנושא השני.
אתה יודע מה, בלי שום קשר, בסוגריים אני מבקש שוועדת חינוך תתכנס, שהיא וועדה חשובה.
שוועדת חינוך תתכנס על מנת שנוכל לקבל דיווחים.

מר זמיר:

יש לה תאריך כבר.

מר לדיאנסקי:

הוא מתכוון שהיא לא תתכנס פעם בשנה, פעם בשנה וחצי.

מר ויסנר:

למשל, דיווח שהייתי רוצה לקבל: בפעם הקודמת הבנתי שיש קשר בין בתי הספר היסודיים והעל
יסודיים, הייתי רוצה לדעת איך הקשר הזה כרגע עובד.
מספר 2 שהייתי רוצה להבין: האם כאשר אומרת שיש בתי ספר יחודיים, כמו בית ספר לטבע וכמו
בית ספר לאמנויות, שננסה לחזק בתי ספר. זה לא הוא-הוא מה צריך לעשות, אבל בית ספר לטבע,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 8
מתאריך ט"ו אדר תש"ע (01/03/2010)

- 62 -

אם יהיו כמה שיעורי טבע גם בצפון העיר באיזה בית ספר שיחד את עצמו, בבית ספר שהוא בעייתי כפי שסיפרת עכשיו, יכול להיות שזה יעשה שינוי כלשהו- שהוא שינוי מהותי לתדמית בית הספר. והייתי מצפה שהמחלקה שלך תבוא ותגיד- יש קשר כזה, עשינו 1,2,3.

גב' לב:

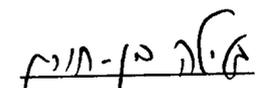
אני אשמח לדווח על התהליכים. רק תזכרו שבחינוך זה תהליכים, ואנו בראשיתו של תהליך.

גב' להבי:

ואני רוצה לומר שוועדת חינוך מתכנסת, גם בפורמאט שאסף קבע וגם תחת פורום החינוך לגיל הרך, שגם כן התכנס מספר פעמים.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה